

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) ilco@dafyom.daf@

חולין דף כח.

מה נפקא מינה אם יש שחיטה לעוף מן התורה או שהיא רק מדרבנן, באם נחרו או עקרו?

לענין נבלה	לענין כיסוי הדם	
טהורה ¹	צריך כיסוי	לרבי אלעזר הקפר - דאין שחיטה לעוף מה"ת
טמאה	אין צריך כיסוי	לרבי - דיש שחיטה לעוף מה"ת

עוף טרף האם יש לו טהרה מידי נבלה בשחיטה או מליקה? [תוד"ה תיהני].

לר' יוסי	ע"י שחיטה	ע"י מליקה
יש	יש	אין
לר' מאיר	יש	יש

שחט או מלק בעוף סימן אחד כדלהלן, האם שחיטתו כשרה?

לרב נחמן	שחט או מלק לושט	שחט או מלק לקנה
לרב אדא בר אהבה	כשרה - אחד המיוחד ²	כשרה בשחיטה: פסולה במליקה: כשרה ³

מה הן ה' הדרשות שדרשינן מתיבת "כאשר" שבקרא "וזבחת כאשר צויתך"? [תוד"ה ועל].

בראשי תיבות של תיבת כ"אשר"	הדרשה
בראשי תיבות למפרע של תיבת "כאשר"	א' אחד בעוף, ש' שנים בבהמה, ר' רובו של אחד כמוהו ⁴
	ר' רובו ש'ל אי' אחד כ'מוהו

¹ ודוקא שנחר או עקר בסימנים, אולם אם הרגה סתם לכו"ע הוי נבלה, ורק בנחירה או עיקור הוא בכלל "ושפך" הכתוב בעוף, וכמבואר ברש"י ד"ה לטהרה.

² פ"י דדוקא בושט תלויה החיות, והראיה מזה שאפי' ניקב שם במשהו היא נעשית בזה טריפה. משא"כ בקנה שאינה נעשית בנקיבתו טריפה אלא עד שמפסיק לרובו.

³ מבואר בסוגיא שבמליקה מודה רב אדא שכשרה, דכיון דאיכא במליקה גם חתיכת שדרה ומפרקת, לכך יוצא חיותה בכל דהו, ואפי' במליקת הקנה בלבד בלא הושט.

⁴ ורוב זה, הוא בין באחד בעוף ובין בשנים בבהמה.

הוֹכַן ע"י כּוֹכַל עֵינַן הַדָּף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) ilco@dafyom.daff

חולין דף כח:

בסוגיין אמרינן דאין בדיקה לושט מבחוץ, אלא רק אחר שחיטה שמוציאו והופכו¹, האם קאי על בדיקה מטרפות או על בדיקה שלא נדרסה? [תוד"ה אתא].

משום ספק דרוסה	משום ספק נקובה	
לא קאי	קאי	לרש"י ²
קאי	לא קאי	לריב"א ³

חולין דף כח:

האם פסקינן להלכה דאפשר לצמצם באופנים דלהלן? [תוד"ה לפי].

בצמצום בידי שמים או בנעשה מאליו	כשמכוין לצמצם בידיים ⁴	
אי אפשר לצמצם	אפשר לצמצם ⁵	לתוס'
אי אפשר לצמצם	אי אפשר לצמצם ⁶	לרבינו שמשון

¹ הנה הושט הוא אדום מבחוץ ולבן מבפנים, ולכך א"א לבדוק אותו בלי להופכו בין קודם שחיטה אפי' אם יקלף את הבשר שכנגד הושט, ובין אחר השחיטה כשמוציא את הושט לבחוץ, כל זמן שלא יהפכנו כמו שהופכים שרוול מבפנים לבחוץ. דאין נקב כל שהו ניכר על צבעו האדום (לשיטת רש"י). אבל כשהופכו ורואה מבפנים ניכר אפי' נקב כל שהו, היות שנכנס שם מעט דם וניכר על הצבע הלבן.

² במעשה דאווזא דרבא דאתא ומסמיס קועיה, אמרו שם "אין בדיקה לושט מבחוץ", ופירש"י, שכל הספק הוא רק שמא ניקב הושט בכל שהו, אולם לספק דרוסה לא חיישינן, כי תלינן בקוץ או בכלב - ולא בחתול. ונפק"מ במה שאין אנו חוששים לספק דרוסה, דאין צריך לבדוק שלא ניקבה כנגד כל החלל, אלא רק כנגד הסימנים. ועוד שבספק דרוסה גם בקנה חיישינן בנקב כל שהו (ולא רק ברוב כדין טרפות הקנה) היות שהארס שורפה ומטריפה.

³ הריב"א מפרש שהבדיקה בסוגיין היתה משום שמא נדרסה, ועל זה קאמר דאין לושט בדיקה מבחוץ - דאין ניכרת אדמומיות הדריסה על הושט האדום אלא כשהופכו. אולם בנקב ממש אפשר לבדוק לושט בטוב גם מבחוץ.

⁴ כגון בסוגיין שמכוון לצמצם שחיטתו בדיוק לחצי, וכן בעירובין גבי פרוץ כעומד במחיצות ג"כ האדם מכוון לעשות מחצה פרוץ ומחצה עומד בדיוק.

⁵ כן הוכיחו תוס' מסוגיין מזה שנחלקו האמוראים בסוגיין מה הדין במחצה על מחצה, שמה מינה שלכו"ע תתכן האפשרות הזו שיצמצם אדם שחיטתו בדיוק לחצי.

⁶ והא דפליגי אמוראי הכא, היינו באופן שדומה לנו ששחט חצי, דרב הסובר שנאמר למשה לא תשייר רובא - כיון שאינו נראה שנשאר רוב - כשר ואפי' אם באמת שחט בדיוק רק חצי ג"כ כשר, דהרי לא השאיר רוב שאינו שחוט. ולרב כהנא הסובר שנאמר למשה שחוט רובא, דלא נראה ששחט רוב הוא פסול, ואפי' אם שחט חצי הוא פסול דסו"ס לא שחט רובא.